



КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

Справа: № 2а/359/83/13 (359/3298/13-а)

Головуючий у 1-й інстанції: Мельник О.О.
Суддя-доповідач: Шелест С.Б.

У Х В А Л А Іменем України

м. Київ

17 вересня 2013 року

Київський апеляційний адміністративний суд у складі колегії суддів:

Головуюча суддя: Шелест С.Б.

Судді: Пилипенко О.Є., Романчук О.М.

За участю секретаря судового засідання: Горячевої А.О.

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу Бориспільської міської ради Київської області на постанову Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 12.04.13р. у справі №2а/359/83/2013, №359/3298/13-а за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Біопром» до Бориспільської міської ради Київської області про визнання протиправним та скасування рішення

В С Т А Н О В И В:

Позивач звернувся до суду з позовом про визнання протиправним та скасування рішення відповідача «Про скасування рішень виконавчого комітету міської ради» від 26.03.13р. №2998-36-VI.

Постановою Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 12.04.13р. адміністративний позов задоволено.

Не погоджуючись з вказаною постановою, відповідач подав апеляційну скаргу, у якій просить суд скасувати постанову з мотивів порушення судом норм матеріального та процесуального права та ухвалити нове рішення про відмову у задоволенні адміністративного позову.

Свої вимоги апелянт мотивує тим, що судом першої інстанції не враховано, що позовна заява не відповідає вимогам ст.ст.105,106 КАС України, оскільки у ній невірно зазначено найменування рішення, що оскаржується; на думку апелянта, оскаржуване рішення не порушує прав позивача, між тим, є законним, оскільки прийняте на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені чинним законодавством України.

У судовому засіданні представник апелянта підтримав доводи апеляційної скарги.

Представник позивача у судовому засіданні заперечив доводи апеляційної скарги.

Заслухавши суддю-доповідача, представників сторін, розглянувши матеріали справи та апеляційну скаргу відповідача, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню, виходячи з наступного.

Як вбачається з матеріалів справи та встановлено судом першої інстанції, 30.08.07р. рішенням Бориспільської міської ради Київської області №1862-21-V затверджено проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,6589 га в оренду ТОВ «Біопром» під будівництво культурно-мистецького та розважального комплексу по вул. Київський шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у м. Борисполі та передано Товариству вказану земельну ділянку на 25 років під будівництво комплексу.



*345*7275702*1*

105

На виконання вищевказаного рішення 28.01.2008 р. між Бориспільською міською радою та позивачем було укладено договір оренди земельної ділянки.

25.08.10р. рішенням виконавчого комітету Бориспільської міської ради №1008 позивачу були надані містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки на будівництво культурно-мистецького та торгово-розважального комплексу по вул. Київський Шлях у м. Борисполі.

31.01.12р. Бориспільська міська рада прийняла рішення №1637-21-VI «Про внесення змін у рішення міської ради від 30.08.2007 року №1862-21-V «Про передачу ТОВ «Біопром» земельної ділянки площею 0,6589 га в оренду під будівництво культурно-мистецького та розважального комплексу по вул. Київський Шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у м. Борисполі», яким було внесено зміни у попереднє рішення про відведення земельної ділянки в частині зміни функціонального призначення об'єкту будівництва, що споруджується позивачем, а саме, слова «культурно - мистецький та розважальний комплекс» було замінено на слова «багатофункціональний громадський центр» - БГЦ.

20.08.12р. виконавчим комітетом Бориспільської міської ради було прийнято рішення №799 «Про надання містобудівних умови та обмеження забудови земельної ділянки ТОВ «Біопром» по вул. Київський Шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у місті Борисполі на будівництво БГЦ». Тобто, у зв'язку із зміною функціонального призначення об'єкту будівництва на БГЦ виконавчий комітет Бориспільської міської ради видав нові містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки.

Рішенням Бориспільської міської ради Київської області від 26.03.13р. №2998-36-VI «Про скасування рішень виконавчого комітету міської ради» рішення виконавчого комітету від 25.08.10р. №1008 «Про надання ТОВ «Біопром» містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки на будівництво культурно-мистецького та розважального комплексу по вул. Київський Шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у м. Борисполі» та рішення 20.08.12р. №799 «Про надання містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки ТОВ «Біопром» по вул. Київський шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у м. Борисполі на будівництво БГЦ – скасовані.

Задовольняючи адміністративний позов суд першої інстанції виходив з того, що у відповідача відсутні повноваження на скасування раніше виданих містобудівних умов та обмежень, докази невідповідності таких містобудівних умов та обмежень чинному законодавству України суду не подані, відтак скасування виданих позивачу виконавчим комітетом Бориспільської міської ради містобудівних умов та обмежень порушує права позивача.

Колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції, виходячи з наступного.

Як зазначено вище оскаржуваним рішенням Бориспільська міська рада скасувала два рішення свого виконавчого комітету, на підставі яких позивачем було отримано містобудівні умови та обмеження. На підставі отриманих містобудівних умов та обмежень позивач розпочав проектування та будівництво об'єкту, отримав необхідні дозвільні та інші документи, що було встановлено судом першої інстанції. Тобто на підставі двох скасованих рішень у позивача, на час прийняття оскаржуваного рішення, вже виникли правовідносини, пов'язані з реалізацією певних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів (права на проектування та будівництво об'єкту), а самі рішення вичерпали свою дію фактом їх виконання.

Таким чином, шляхом прийняття оскаржуваного рішення Бориспільська міська рада скасувала рішення свого підконтрольного органу, в той час, як ці рішення вже фактично виконані і у позивача на підставі цих рішень виникли певні правовідносини.

З цього приводу Конституційний Суд України у своєму рішенні у справі №7-рп/2009 від 16.04.2009 про скасування актів органів місцевого самоврядування зазначив,



що «органи місцевого самоврядування не можуть скасовувати свої попередні рішення, вносити до них зміни, якщо відповідно до приписів цих рішень виникли правовідносини, пов'язані з реалізацією певних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів, і суб'єкти цих правовідносин заперечують проти їх зміни чи припинення».

Ненормативні правові акти органу місцевого самоврядування є актами одноразового застосування, вичерпують свою дію фактом їхнього виконання, тому вони не можуть бути скасовані чи змінені органом місцевого самоврядування після їх виконання.

Згідно з п.7 ч.1 ст.1 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки - документ, що містить комплекс планувальних та архітектурних вимог до проектування та будівництва щодо поверховості та щільності забудови земельної ділянки, відступів будинків і споруд від червоних ліній, меж земельної ділянки, її благоустрою та озеленення, інші вимоги до об'єктів будівництва, встановлені законодавством та містобудівною документацією.

За правилами ч.6 ст. 26 вищевказаного Закону, першою стадією проектування та будівництва об'єктів є отримання вихідних даних, однією з основних складових яких є якраз містобудівні умови та обмеження.

Відповідно до п. 8 ст. 29 цього ж Закону містобудівні умови та обмеження є чинними до завершення будівництва об'єкта незалежно від зміни замовника. Зміни до містобудівних умов та обмежень можуть вноситися тільки за згодою замовника.

Таким чином, наявність у позивача містобудівних умов та обмежень є обов'язковою умовою для проектування та будівництва об'єкту, а скасування рішення про їх видання може вплинути на можливість позивача здійснювати подальше проектування та будівництво, тому доводи апелянта про те, що оскаржуване рішення не порушує законних прав та свобод позивача не заслуговують на увагу.

Більше того, повноваження на скасування раніше виданих містобудівних умов та обмежень (а до саме цього фактично призводить прийняття оскаржуваного рішення) у Бориспільської міської ради відсутні, а докази невідповідності таких містобудівних умов та обмежень чинному законодавству України матеріали справи не містять.

Слід окремо зазначити, що скасування рішення, на підставі якого у суб'єкта права вже виникли певні правовідносини, також суперечить принципу правової визначеності, що у своїй практиці використовує Європейський Суд з прав людини (наприклад, справа «Рисовський проти України» від 20.10.2011, заява № 29979/04). Згідно з цією практикою принцип правової визначеності проявляється у стабільності політичних і правових рішень, тобто стабільність та цілісний характер законодавства, здійснення адміністративної і судової практики на основі закону відповідно до принципу верховенства права.

Таким чином, прийняття оскаржуваного рішення порушує вищевказаний принцип правової визначеності та не відповідає чинному законодавству.

Покликання апелянта на невідповідність позовної заяви вимогам КАС України не заслуговують на увагу, з огляду на те, що позивачем у судовому засіданні 12.04.13р. були уточнені позовні вимоги і такі уточнені вимоги прийняті судом; зі змісту позовної заяви позивача чітко вбачається про скасування якого саме рішення Бориспільської міської ради йде мова.

Доводи апелянта про те, що рішення виконавчого комітету Бориспільської міської ради №1008 від 25.08.2010 (яким позивачу були надані містобудівні умови і обмеження на будівництво культурно-мистецького та торгово-розважального комплексу) та рішення про надання містобудівних умов (яким позивачу були надані містобудівні умови і обмеження вже на будівництво БГЦ) не відповідали рішенням Бориспільської міської ради від 31.01.2012 №1637-21-УІ, від 26.02.2013 №2992-35-УІ та від 26.03.2013 №2999-36-VI, а тому на думку Бориспільської міської ради були правомірно скасовані оскаржуваним рішенням – не заслуговують на увагу.

Як було зазначено вище, рішенням Бориспільської міської ради від 31.01.2012 №163 7-21-VI було змінене функціональне призначення об'єкту будівництва на «БГЦ». У

107

той же час, містобудівні умови та обмеження видавалися позивачеві двічі: спочатку рішенням від 25.08.2010 №1008 (на будівництво культурно-мистецького та торгово-розважального комплексу), а згодом рішенням про надання містобудівних умов - вже на будівництво БГЦ. Кожне з двох вказаних рішень виконавчого комітету міської ради мало свої правові наслідки для позивача, пов'язані із проектуванням та будівництвом об'єкту на відповідному етапі.

Отже, незважаючи на зміну 31.01.2012 функціонального призначення об'єкту будівництва рішенням №1637-21-УІ, рішення виконкому міської ради від 25.08.2010 №1008 йому не суперечило.

Стосовно рішення Бориспільської міської ради від 26.03.2013 №2999-36-УІ слід зазначити, що вказане рішення Бориспільської міської ради стосувалося питань зупинення будівництва БГЦ та не містило конкретних вимог до позивача. Більше того, зазначене рішення не містило жодних пунктів стосовно скасування раніше виданих містобудівних умов і обмежень, а тому не могло мати наслідком скасування раніше виданих містобудівних умов та обмежень.

У будь-якому разі, вищевказане рішення було прийняте Бориспільською міською радою вже після прийняття оскаржуваного рішення, про що свідчать їх порядкові номери (2998 - оскаржуване рішення та 2999).

Вищезазначена обставина була вірно встановлена судом першої інстанції. Щодо рішення Бориспільської міської ради від 26.02.2013 №2992-35-УІ колегія суддів звернає увагу на те, що це рішення стосувалося питань створення тимчасової комісії міської ради з питань будівництва та не містило жодних положень, які б могли мати наслідком скасування раніше виданих містобудівних умов та обмежень. З цього приводу суд першої інстанції вірно зазначив, що зазначене рішення Бориспільської міської ради є не вмотивоване, та не вказує на думку ради або громади з приводу будівництва БГЦ.

Викладеним спростовуються доводи апелянта.

Приймаючи до уваги те, що судом першої інстанції правильно встановлені обставини справи, судові рішення ухвалено з додержанням норм матеріального та процесуального права, висновки суду доводами апелянта не спростовані, підстави для задоволення апеляційної скарги відсутні.

Керуючись ст.ст.195, 196, 200, 205, 206 КАС України, Київський апеляційний адміністративний суд

У Х В А Л И В:

апеляційну скаргу Бориспільської міської ради Київської області на постанову Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 12.04.13р. у справі №2а/359/83/2013, №359/3298/13-а - залишити без задоволення, а постанову Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 12.04.13р. у справі №2а/359/83/2013, №359/3298/13-а - без змін.

Дана ухвала набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена протягом двадцяти днів після набрання нею законної сили шляхом подачі касаційної скарги безпосередньо до Вищого адміністративного суду України.

Головуюча суддя

Судді :

Повний текст ухвали складений: 19.09.13р.